

Menekült írók versei

Elengedtem a karját . . .

Irta: EORSI ISTVÁN *

Elengedtem a karját az én édesanyámnak,
s ő felszállt a villamosra,
fekete ruhában maga volt a bánat,
ahogy megállt a padok között.

A törődött arcú, munkába-tört
férfiak nem adták át neki helyüket.
Mind vak volt és néma és süket:
a fáradtság pórusaikba rakódott.

Anyám kinézett az ablakon, mosolygott.
Mosolya súlyosabb, mint a nagykalapács.
Négykor ébredt, hatkor munkába kezdett.
Barna hű szeme ma is öregebb lett.

A végállomáson szállt föl az anyám,
volt időm nézni, ahogyan állt,
borostás arcok, foltos alakok
szürke keretéből feketén kivált.

Körülbebegte a testetlen magány,
másoknak ő csak idegen nélí,
volt időm nézni, volt időm nézni,
a végállomáson szállt fel az anyám.

(Budapest)

* Tiltott röpiratkészítés vádjával 5 évi börtönre ítélték Budapesten.